

1987. évi 8. törvényerejű rendelet

a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről¹

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az Elnöki Tanács megerősítő okiratának letétbe helyezése a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségnél 1984. május 4-én megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség által előkészített és a Magyar Népköztársaság képviselőjében 1980. június 17-én aláírt, a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló Egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény hiteles magyar fordítása a következő:

Egyezmény a nukleáris anyagok fizikai védelméről

Az Egyezmény szerződő államai

Elismerve, hogy minden országnak joga van arra, hogy békés célra atomenergiát állítson elő és használjon fel, valamint törvényes érdeke fűződik ahhoz, hogy az atomenergia békés célra történő felhasználásából származó előnyöket kihasználja,

Meggyőződve a nemzetközi együttműködés megkönnyítésének szükségességéről az atomenergia békés célra történő felhasználása területén,

Óhajtva a nukleáris anyagok jogtalan előállításából és felhasználásából származó esetleges veszélyek elhárítását,

Meggyőződve arról, hogy a nukleáris anyagokkal kapcsolatos bűncselekmények rendkívül súlyos következményekkel járhatnak, ezért sürgősen megfelelő és hatékony intézkedéseket kell tenni az ilyen bűncselekmények megelőzésére felfedezésére és az elkövetők megbüntetésére,

Tudatában a nemzetközi együttműködés szükségességének avégett, hogy minden egyes szerződő állam saját belső jogrendszerével és a jelen Egyezménnyel összhangban hatékony intézkedések történjenek a nukleáris anyagok fizikai védelmére

Meggyőződve arról, hogy az Egyezménynek meg kell könnyítenie a nukleáris anyag biztonságos továbbítását,

Hangsúlyozva a nukleáris anyagok fizikai védelmének fontosságát a hazai felhasználás, tárolás és szállítás során,

Elismerve a katonai célokra felhasznált nukleáris anyagok hatékony fizikai védelmének fontosságát, és tudomásul véve, hogy ezeket az anyagokat most és a jövőben is szoros fizikai védelem alatt kezelik,

Megállapodtak az alábbiakban:

1. cikk

Az egyezményben:

a) „nukleáris anyag” jelenti a plutóniumot, kivéve, ha a plutónium-238 izotóp koncentrációja meghaladja a 80%-ot; az urán-233-at; a 235-ös vagy 233-as izotópban dúsított uránt; a természetben előforduló izotópkeveréket tartalmazó uránt, kivéve az ércet és ércmaradványokat; továbbá bármilyen anyagot, amely az előbbiek közül egy- vagy többfelét tartalmaz;

b) „235-ös vagy 233-as izotópban dúsított urán” jelenti a 235-ös vagy 233-as izotópot vagy mindkettőt olyan mennyiségben tartalmazó uránt, amelynek ezen izotópok mennyiségi aránya a 238-as izotópokhoz képest nagyobb, mint a 235-ös izotóp és a 233-as izotóp természetben előforduló aránya;

c) „nemzetközi nukleáris szállítás” jelenti a nukleáris anyagokat tartalmazó szállítmány bármely szállítóeszközzel történő fuvarozását, amelynek célja az állam területén kívül esik. A szállítás a feladó államában a feladótól való indulással kezdődik és a rendeltetési hely államában, a címzetthez való megérkezéssel fejeződik be.

2. cikk

1. Ez az Egyezmény a békés célra felhasznált nukleáris anyagokra vonatkozik, azok nemzetközi nukleáris szállítása folyamán.

2. A 3. és 4. cikk, valamint az 5. cikk 3. pontja kivételével az Egyezmény a békés célra felhasznált nukleáris anyagokra a hazai felhasználás és tárolás folyamán is vonatkozik.

3. Azon kötelezettségeken kívül, amelyeket a szerződő államok a békés célra felhasznált nukleáris anyagok hazai felhasználása, tárolása és szállítása tekintetében a 2. pontban megjelölt cikkekben kifejezetten elvállaltak, egyetlen cikk sem értelmezhető oly módon, hogy az érinti a szerződő államok bármelyikének szuverenitását a békés célra felhasznált nukleáris anyagok hazai felhasználása, tárolása és szállítása terén.

3. cikk

Belső jogrendszerének megfelelően és a nemzetközi joggal összhangban minden szerződő állam megfelelő lépéseket tesz annak biztosítása érdekében; hogy amennyire lehetséges a nemzetközi nukleáris szállítás során a nukleáris anyagokat területén belül, illetve a fennhatósága alá tartozó hajó vagy repülőgép fedélzetén, amennyiben a hajót vagy repülőgépet az illető országba vagy országból történő szállításra alkalmazzák, az 1. Függelékben leírt szintű védelemben részesíti.

4. cikk

1. Egyetlen szerződő állam sem exportál nukleáris anyagokat vagy engedélyezi ilyen anyagok exportját addig, amíg kielégítő nyilatkozatot nem kapott arra vonatkozólag, hogy ezek az anyagok a nemzetközi nukleáris szállítás során az 1. Függelékben leírt szintű védelemben részesülnek.

2. Egyetlen szerződő állam sem importál nukleáris anyagokat, illetve nem engedélyezi ilyen anyagok importját olyan országból, amely részese az Egyezménynek, hacsak nem kap kielégítő nyilatkozatot arról, hogy ezek az anyagok a nemzetközi nukleáris szállítás során az 1. Függelékben leírt szintű védelemben részesülnek.

3. A szerződő államok a területükön keresztül sem szárazföldjükön, sem belső víziútjaikon, sem pedig repülőtereiken vagy kikötőikben érintésével nem engedélyezik nukleáris anyagok tranzitszállítását olyan államok között, amelyek nem részei az Egyezménynek, hacsak a szerződő állam nem kap kielégítő nyilatkozatot arra nézve, hogy – amennyire lehetséges – ezek a nukleáris anyagok a nemzetközi nukleáris szállítás során az 1. Függelékben leírt szintű védelemben részesülnek.

4. Belső jogrendszerének keretein belül minden szerződő állam alkalmazza az 1. Függelékben leírt szintű fizikai védelmet azokra a nukleáris anyagokra, amelyeket az illető ország egyik részéből ugyanazon ország egy másik részébe szállítanak nemzetközi vízi vagy légi úton.

5. Az a szerződő állam, amely felelős kielégítő nyilatkozatok beszerzéséért arra vonatkozólag, hogy a nukleáris anyagokat az 1. Függelékben megjelölt szintű védelemben fogják részesíteni az 1-3. pont szerint, megjelöli és előre tájékoztatja azokat az államokat, amelyeken keresztül – szárazföldön vagy belső víziúton – a nukleáris anyagok szállítása várható, illetve felsorolja repülőtereit vagy kikötőit, amelyeket a szállítmány előreláthatólag érint.

6. Az 1. pontban megjelölt kielégítő nyilatkozat beszerzéséért való felelősség kölcsönös megállapodással átruházható a szállításban importáló államként érintett másik szerződő államra.

7. E cikk egyetlen pontja sem értelmezhető úgy, hogy az érinti valamely állam területi szuverenitását és joghatóságát, beleértve léghatárát és tengeri felségvizeit is.

5. cikk

1. A szerződő államok kijelölik, és közvetlenül vagy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségen keresztül közlik egymással, melyik az a központi hatóságuk, amely felelős a nukleáris anyagok fizikai védelméért és nukleáris anyagok jogtalan elvétele, használata vagy átalakítása, illetve ezek alapos okkal feltételezhető veszélye esetén a visszaszerzési és elhárítási művelet összehangolásáért, valamint azt, hogy ezzel a hatósággal a kapcsolat hogyan vehető fel.

2. Nukleáris anyagok lopása, rablása vagy bármely más jogtalan elvétele, valamint ezek alapos okkal feltételezhető veszélye esetén a szerződő államok belső jogrendszerükkel összhangban az alábbiak szerint a lehető legnagyobb segítséget nyújtják az ilyen anyagok visszaszerzésében és védelmében bármely szerződő államnak, amely ezt kéri. Ezen belül:

a) a szerződő állam megfelelő lépéseket tesz, hogy nukleáris anyagok lopásáról, rablásáról vagy egyéb jogtalan elvételéről, valamint ezek alapos okkal feltételezhető veszélyéről a lehető leggyorsabban tájékoztassa azokat a szerződő államokat, amelyeket az esemény feltehetőleg érint. Ha szükséges, tájékoztat nemzetközi szervezeteket is;

b) ahol szükséges, az érintett szerződő államok információcserét folytatnak egymással és a nemzetközi szervezetekkel a fenyegetett nukleáris anyag védelme, a szállítótartály épségének ellenőrzése vagy a jogtalanul igénybe vett nukleáris anyag felkutatása céljából, és:

(i) összehangolják erőfeszítéseiket diplomáciai vagy egyéb megegyezéssel csatornákon keresztül;

(ii) felkérés esetén segítséget nyújtanak;

(iii) biztosítják az ellopott vagy a fent említett egyéb események következtében hiányzó nukleáris anyag visszajuttatását.

Az ilyen együttműködés megvalósításának eszközeit az érintett szerződő államok határozzák meg.

3. A szerződő államok alkalmas módon együttműködnek és tanácskoznak egymással, közvetlenül vagy nemzetközi szervezetek révén, avégett, hogy útmutatást szerezzenek a nemzetközi szállításra kerülő nukleáris anyagok fizikai védelmét biztosító rendszerek tervezése, fenntartása és továbbfejlesztése tekintetében.

6. cikk

1. A szerződő államok belső jogrendszerükkel összhangban megfelelő intézkedéseket hoznak, hogy megőrizték azon információk titkosságát, amelyeket az Egyezmény rendelkezései révén egy másik szerződő államtól bizalmas módon kapnak, vagy amelyekhez az Egyezmény végrehajtására irányuló tevékenységben való részvételük útján jutottak. Ha a szerződő államok bizalmas információkat nyújtanak nemzetközi szervezeteknek, azok intézkedéseket tesznek, hogy biztosítsák az ilyen információk bizalmas jellegének megőrzését.

2. Az Egyezmény nem kötelezi a szerződő államokat arra, hogy olyan információkat szolgáltatassanak ki, amelyeket belső jogrendszerük alapján nem jogosultak megadni, vagy amelyek veszélyeztetnék az állam biztonságát vagy a nukleáris anyagok fizikai védelmét.

7. cikk

1. Az alábbi cselekmények szándékos elkövetése minden szerződő állam saját belső jogrendszerében büntetendő:

a) nukleáris anyagok jogtalan átvétele, birtoklása, használata, továbbítása, átalakítása, a tőle való megszabadulás vagy az ilyen anyagok szétszórása, ha a cselekmény halált, súlyos testi sérülést vagy jelentős anyagi kárt okoz, vagy ezek okozására alkalmas;

b) nukleáris anyagok lopása, vagy rablása;

c) nukleáris anyagok elsikkasztása vagy csalás útján történő megszerzése;

d) nukleáris anyagok követelése fenyegetéssel, erőszakkal vagy bármely más módon történő megfélemlítéssel;

e) fenyegetés a következő cselekményekkel:

(i) nukleáris anyag felhasználása halál, súlyos testi sérülés, vagy jelentős anyagi kár okozására;

(ii) a b) alpontban megjelölt büntetendő cselekmények bármelyikének elkövetése abból a célból, hogy ezzel természetes vagy jogi személyt, nemzetközi szervezetet vagy államot valaminek a megtételére vagy attól való tartózkodásra kényszerítsenek;

f) kísérlet az a), b) vagy c) alpontokban megjelölt bármelyik büntetendő cselekmény elkövetésére;

g) részesség az a)-f) alpontokban megjelölt bármelyik büntetendő cselekményben.

2. A jelen cikkben megjelölt büntetendő cselekményeket minden szerződő állam büntetendővé teszi megfelelő büntetésekkel, amelyekben figyelembe veszik a cselekmények jellegének súlyosságát.

8. cikk

1. Minden szerződő állam megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a 7. cikkben felsorolt büntetendő cselekmények elkövetőivel szemben eljárasson az alábbi esetekben:

a) a büntetendő cselekményt az állam területén vagy az államban bejegyzett hajó vagy repülőgép fedélzetén követték el;

b) a gyanúsított az illető állam polgára.

2. Minden szerződő állam megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy e bűncselekmények elkövetőivel szemben eljárasson azokban az esetekben is, amikor a gyanúsított az állam területén tartózkodik, és a 11. cikk alapján történő kiadatásra az 1. pontban megjelölt egyik állam részére sem kerül sor.

3. Az Egyezmény nem zárja ki a saját belső jogrendszer alapján végzett büntető igazságszolgáltatást.

4. Az 1. és 2. pontban megjelölt szerződő államokon kívül bármely más szerződő állam is eljárhat a nemzetközi jognak megfelelően, ha a kérdéses nemzetközi nukleáris szállításban exportőrként vagy importőrként léphet fel.

9. cikk

Ha a körülmények szükségessé teszik, az a szerződő állam, amelynek területén a gyanúsított tartózkodik, saját belső jogrendszerével összhangban megfelelő intézkedéseket hoz – a letartóztatást is beleértve – a gyanúsított jelenlétének biztosítására, a büntetőeljárás vagy a kiadatás céljából. A jelen cikk alapján tett intézkedéseket haladéktalanul közli a 8. cikk értelmében intézkedésre köteles államokkal, és szükség szerint az összes érintett állammal.

10. cikk

Az a szerződő állam, melynek területén a gyanúsított tartózkodik – ha kiadatására nem kerül sor – haladéktalanul megbízza az ügyet az arra hatáskörrel rendelkező szervét abból a célból, hogy büntetőeljárást folytasson saját belső jogrendszere szerint.